

Til lovforslag nr. L 221. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 7. maj 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om fastsættelse af apotekernes bruttoavance for 1992 og 1993

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Et af udvalgets spørgsmål og uddrag af sundhedsministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Danmarks Apotekerforening,
Dansk Farmaceutforening,
Danske Apoteksassistenter Forening og
Havdrup Apotek.

Der er af et flertal og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Udvalget har noteret sig, at sundhedsministeren i sin besvarelse af udvalgets spørgsmål 7 har givet tilsagn om pr. 1. juni 1992 at ændre apotekernes vagtforpligtelse som beskrevet i bilag A til ministerens besvarelse. Dette bilag er optrykt som bilag til betænkningen.

Et flertal (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) er enig om, at kontingentet til Danmarks Apotekerforening skal søges fjernet fra apoteksregnskabet med virkning fra 1993.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af et flertal stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Med dette lovforslags vedtagelse afsluttes omsider en sag, der burde have været klaret af sundhedsministeren i de forhandlinger, der led skibbrud, før ministeren måtte skride til lovgivning.

Resultatet for apotekerne er gunstigere, end de oprindelige forhandlinger lagde op til, og der er forståelig tilfredshed hermed i branchen. For patienterne indebærer ændringsforslagene visse forbedringer, især på vagtapoteksområdet. Disse udmærkede forbedringer kunne sundhedsministeren uden tvivl have fået som resultat af fortsatte forhandlinger med Apotekerforeningen.

Det må i høj grad undre, at regeringspartierne tilslutter sig ændringsforslagene. Dermed signalerer regeringen, at den accepterer, at et folketingsflertal viderefører de forhandlinger, der ifølge sundhedsministeren var gået totalt i hårdknude, og hvor regeringen ikke kunne give sig mere. Det kunne den altså.

Så meget mere må man undre sig, når man læser i sundhedsministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 7, der i uddrag er optrykt som bilag til betænkningen, at en forudsætning for ændringsforslaget er, at regeringen i løbet af 1992 skal indgå en aftale med Apotekerforeningen for så vidt angår 1993.

Apotekerforeningen ved nu, at dens krav lettere kan imødekommes af Folketinget end af sundhedsministeren, og at der derfor ikke er nogen som helst grund til at indgå en aftale